

عنوان مقاله:

نگرش سنجی از مدیران و کارکنان نسبت به مناسب سازی شهری برای افراد دارای ناتوانی در شهرداری شهر تهران سال ۱۳۹۳

محل انتشار:

فصلنامه آرشیو توانبخشی، دوره ۱۸، شماره ۱ (سال: ۱۳۹۶)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۰

نویسندگان:

Seyedeh Nafiseh Askarinejad - Department of Rehabilitation Management, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran

Kiyanoosh Abdi - Department of Rehabilitation Management, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran

Enayatollah Bakhshi - Department of Biostatistics, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran

Mehdi Amiri - Administration of Health, Deputy of Social and Cultural Affairs, Municipality, Tehran, Iran

Asghar Makarem - Department of Rehabilitation Management, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

هدف طبق گزارش سازمان بهداشت جهانی در سال ۲۰۱۱ در حال حاضر ۱۵ درصد از جمعیت جهان، یعنی بیش از یک میلیارد نفر ناتوانی دارند. افراد دارای ناتوانی بزرگترین گروه افراد به حاشیه رانده شده در منطقه آسیا هستند. می توان با ایجاد بستری مناسب از جمله مناسب سازی محیط شهری حضور افراد ناتوان را در اجتماع تسهیل بخشید. از این رو هدف پژوهش حاضر بررسی نگرش مدیران و کارکنان مناسب سازی شهری برای افراد دارای ناتوانی در شهرداری شهر تهران بوده است. روش بررسی در این مطالعه توصیفی تحلیلی که با روش مقطعی انجام شد از پرسش نامه روا و پایاشده «ارزیابی نوع نگرش مدیران و کارکنان شهرداری تهران در ارتباط با مناسب سازی شهر برای افراد ناتوان» استفاده شد. جامعه آماری تمامی مدیران و کارکنانی بودند که در سال ۱۳۹۳ در شهرداری شهر تهران و مناطق ۲۲ گانه در یکی از معاونت های معماری و شهرسازی، فنی و عمرانی، حمل و نقل و ترافیک و ستاد مناسب سازی مشغول به فعالیت بودند. پرسش نامه ها در اختیار ۱۶ نفر از مدیران و کارشناسان شاغل در ستاد مناسب سازی شهرداری تهران گذاشته شد. ۱۶۲ نفر نیز که در یکی از معاونت ها مشغول به فعالیت بودند از طریق سرشماری برای شرکت در پژوهش انتخاب شدند. در این مطالعه نگرش مدیران و کارکنان شاغل در شهرداری تهران نسبت به امر مناسب سازی محیط شهری برای افراد ناتوان در شهر تهران بررسی شد. برای تساوی واریانس ها از آزمون لون استفاده شد. برای مقایسه دو گروه از آزمون تی مستقل و آنالیز واریانس استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل داده ها از نسخه ۲۲ نرم افزار SPSS استفاده شد. یافته ها یافته های این پژوهش نشان داد نگرش ۱۷ نفر (۹/۶ درصد) از مدیران و کارکنان در خصوص مناسب سازی شهری برای افراد ناتوان در سطح متوسط، ۱۱۲ نفر (۶۲/۹ درصد) در سطح خوب و ۴۹ نفر (۲۷/۵ درصد) در سطح خیلی خوب بود. میانگین نمره نگرش مدیران و کارکنان آشنا با معلولیت در زمینه مناسب سازی شهری بیشتر از میانگین نمره مدیران و کارکنان ناآشنا با معلولیت بود. میانگین نمره نگرش زنان بالاتر از مردان بود. همچنین میانگین نمره افراد با رده سنی ۵۵ سال و بالاتر، کارکنان با مدرک کارشناسی ارشد و بالاتر و کسانی که سابقه کار ۱۲ تا ۱۷ سال داشتند بالاتر از دیگران بود. در متغیر فردی جنسیت اختلاف معنادار بین دو جنس وجود نداشت ($P=0/37$). در متغیر فردی سمت بین دو گروه اختلافی وجود نداشت ($P=0/37$). در رابطه با متغیر فردی آشنایی با معلولیت اختلاف معنادار بین دو گروه وجود داشت ($P=0/01$). نوع نگرش مدیران و کارکنان آشنا با معلولیت در خصوص مناسب سازی شهری بهتر از عملکرد مدیران و کارکنانی بود که آشنایی چندانی با معلولیت نداشتند. در رابطه با متغیر میزان تحصیلات اختلاف معناداری وجود داشت ($P=0/001$). به منظور مقایسه دوتایی از آزمون تعقیبی توکی استفاده شد. در نوع نگرش دو گروه فوق دیپلم و کارشناسی

ارشد و بالاتر ($P=0/002$) و بین دو گروه کارشناسی و کارشناسی ارشد و بالاتر اختلاف معنادار دیده شد ($P=0/004$). مدیران و کارکنان دارای مدرک کارشناسی ارشد و بالاتر در مقایسه با مدیران و کارکنان ...

کلمات کلیدی:

,Attitude assessment, Staffs, People with disabilities, Modification, Municipality

نگرش سنجی, کارکنان, مناسب سازی, افراد دارای ناتوانی, شهرداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1849617>

